

အာသာဇွန် စာရေးဆရာ - Shanhtet

ငါ့က အရာရာသတိထားရင်း
အသန်ဟုဆုံးဖြတ်လာခဲ့တယ်

စာစဉ် - ၁၀၂

အခန်း (၁၄၇၅)

လောကီစိတ်နှလုံးကို ပျိုးထောင်ခြင်း (၂၀)

*

ဝမ်းချန်သည် မြို့စောင့်တပ်သားနှင့်အတူ မြို့ရိုး
ပေါ်မှ ထွက်ခွာသွားပြီးနောက်တွင်မှ ယုံရန်မင်း
သည် သတိပြန်ဝင်လာကာ တစ်စုံတစ်ခုမှာ
အလွန်တရာ လွဲမှားနေပြီဖြစ်ကြောင်း ခံစား
လိုက်ရလေသည်။

ယင်းမှာ ခရိုင်ဝန်မင်းတစ်ဦး၏ ကြိုတင်သိမြင်
နိုင်စွမ်းကြောင့် မဟုတ်ဘဲ သူ၏ ကြွယ်ဝလှသော
လောကီအတွေ့အကြုံများက ယုဟဲချန်း၏

ရုတ်တရက် ဆင့်ခေါ်မှုနောက်ကွယ်၌ သံသယ
ဖြစ်ဖွယ် အကြံအစည်များ ရှိနေနိုင်ကြောင်း
သတိပေးလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

သောင်းကျန်းသူများ တောင်းဆိုထားသည့် တပ်
ဆုတ်ပေးမည့် စည်းကမ်းချက်ကို ပြန်လည်
တွေးတောမိသောအခါ ယုံရန်မင်းသည်
အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားရပြီး ဖြစ်နိုင်သမျှ အ
မြန်ဆုံးနှုန်းဖြင့် အစိုးရရုံးတော်သို့ ပြေးထွက်ခဲ့
လေတော့သည်။

ယုဟဲချန်းတွင် မည်သို့သော ပရိယာယ်များ ရှိ
နေပါစေ၊ ဝမ်ချန်နှင့်သာ လက်တွဲဆောင်ရွက်
လျှင် ကြောက်ရွံ့စရာ မလိုပေ။ အဆိုးရွားဆုံးမှာ
ဝမ်ချန် တစ်ဦးတည်း အလစ်အငိုက် အ
တိုက်ခိုက်ခံရခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ခရိုင်ဝန်မင်း မည်သို့မျှ မမျှော်လင့်
ထားသည်မှာ အစိုးရရုံးတော်၏ ခန်းမဆောင်
အတွင်း မြင်တွေ့လိုက်ရသော မြင်ကွင်းပင် ဖြစ်
ပေသည်။

ချင်းအန်းခရိုင်၏ ထင်ရှားကျော်ကြားသော
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဒါဇင်ကျော်တို့မှာ သွေးအိုင်ထဲတွင်
လဲလျောင်းနေကြပြီး၊ စီးဆင်းနေသော သွေး
တို့သည် ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ မြစ်ငယ်များသဖွယ်
ကွေ့ကောက်အိုင်ထွန်းနေသည်မှာ
အသည်းထိတ်ဖွယ်ရာ ကောင်းလှပေသည်။

ယဲ့ရှန်မင်းသည် ထိုအလောင်းအားလုံးကို
မှတ်မိနေ၏။ အချို့မှာ ဒေသခံ သူဌေးသူကြွယ်
များ၊ အချို့မှာ ချမ်းသာသော ကုန်သည်များနှင့်
ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် နှစ်ဦးတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ယဲရှုန့်မင်းကို အကြောက်ဆုံးဖြစ်စေခဲ့သည်မှာ
ခန်းမဆောင်အတွင်း တည့်တည့်မတ်မတ် ထိုင်
လျက် သေဆုံးနေသော ယုဟဲချန်းပင် ဖြစ်သည်။
သူ၏ နဖူးအလယ်တွင် သွေးစိမ်းရှင်ရှင် ထွက်
နေသော အပေါက်တစ်ခုရှိနေပြီး နီဖြူရောင်
အရည်များမှာ စီးထွက်နေဆဲ ဖြစ်ပေသည်။

သူနှင့် အမြဲတစေ ပြိုင်ဆိုင်ခဲ့ပြီး အသာစီးရ
လေ့ရှိသော ခရိုင်ဝန်မင်းကြီးမှာ အမှန်တကယ်
ပင် အသက်ပျောက်နေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ကြီးကျယ်သော အဖြစ်အပျက်ကြီးတစ်ခု
ဖြစ်ပွားခဲ့လေပြီ။

ယဲရှုန့်မင်းသည် ထိုနေရာတွင် တစ်ဦးတည်း
မတ်တပ်ရပ်နေသည့် ဝမ်ချန်ကို အလိုအလျောက်
ကြည့်လိုက်မိပြီး -

"သမက်တော်... ဒီမှာ ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ"
ဟု အလန့်တကြား မေးမြန်းလိုက်လေသည်။

ဝမ်းချန်က သက်ပြင်းတစ်ချက်ချကာ "ကျွန်
တော့်ကို ရုံးတော်ကို လာဖို့ အမိန့်ပေးလို့
ရောက်လာတဲ့အခါမှာ သောင်းကျန်းသူတပ်က
လူသတ်သမားတွေ ဒီမှာ သတ်ဖြတ်နေတာကို
တွေ့ရတယ်။ အကျိုးဆက်အနေနဲ့ ခရိုင်ဝန်
မင်းကြီးနဲ့ လူကြီးမင်းတွေ ကံဆိုးစွာပဲ အသက်
ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ရတယ်" ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့
သည်။

"ကျွန်တော် အဲဒီသူခိုး သုံးယောက်ကို သတ်ပစ်
နိုင်ခဲ့ပေမဲ့ ခြေတစ်လှမ်း နောက်ကျသွားခဲ့ပြီ"

ယုံရှုန့်မင်းသည် စကားပင် မဆိုနိုင်တော့ပေ။
သူသည် လူအူနု မဟုတ်ပေရာ၊ အဖြစ်မှန်ကို

မည်သို့ မခန့်မှန်းနိုင်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

ခရိုင်ဝန်မင်း ယုဟဲချန်းနှင့် လူကြီးမင်းတို့သည်
သောင်းကျန်းသူများနှင့် ပူးပေါင်းကာ ဝမ်ချန်၏
အသက်ကို လဲလှယ်၍ ရန်သူတပ်ဆုတ်သွားစေ
ရန် ရုံးတော်ခန်းမဆောင်၌ ထောင်ချောက်ဆင်ခဲ့
ကြခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အဆုံးသတ်တွင် ဝမ်ချန်၏ အစွမ်းကို
လျှော့တွက်ခဲ့မိသောကြောင့် ယခုကဲ့သို့ အားလုံး
အသက်ပျောက်ခဲ့ကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

အမှန်စင်စစ် ယဲရှန်မင်းအနေဖြင့် ယုဟဲချန်း၏
လုပ်ရပ်ကို နားလည်ပေးနိုင်ပါသည်။

ချင်းအန်းခရိုင်ကို ကာကွယ်ရသည့် တိုက်ပွဲမှာ
အလွန်ပင် ရှည်ကြာလာခဲ့ပြီး ဆုံးရှုံးမှုများမှာ
လည်း သူတို့ ခံနိုင်ရည်ရှိသည့် အတိုင်းအတာ

ထက် ကျော်လွန်နေပြီ မဟုတ်လော။

သို့ရာတွင် ယုဟဲချန်းကို မျက်စိမမှိတ်ဘဲ
သေဆုံးနေသည်ကို မြင်လိုက်ရချိန်၌ သူသည်
အတိုင်းမသိ စိတ်သက်သာရာ ရသွားခဲ့သည်။

ဤချင်းအန်းခရိုင်ကို သောင်းကျန်းသူ သောင်း
ချီ၏ တိုက်ခိုက်မှုအောက်မှ မကျရှုံးအောင် ထိန်း
ထားနိုင်ခြင်းမှာ ဝမ်ချန်၏ ကျေးဇူးကြောင့်သာ
ဖြစ်ပေရာ၊ မိမိ ကာကွယ်ပေးထားသူများ၏
သစ္စာဖောက်မှုကို ဝမ်ချန်လည်း သည်းခံနိုင်
လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

ဝမ်ချန်၏ ရှင်းပြချက်မှာ ဟာကွက်များဖြင့်
ပြည့်နှက်နေသော်လည်း ယဲ့ရှန်မင်းသည်
ချက်ချင်းပင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲဟန်ဖြင့် "ဪ...
သောင်းကျန်းသူတွေ ဒီလောက် ကောက်ကျစ်

ရက်စက်လိမ့်မယ်လို့ ဘယ်သူ ထင်ထားမှာလဲ၊
ခရိုင်ဝန်မင်းကြီးနဲ့ လူကြီးမင်းတွေ နိုင်ငံတော်
အတွက် အသက်စွန့်သွားရပြီး အောင်ပွဲရမယ့်
အချိန်ကို မမြင်သွားရတာ တကယ်ပဲ နှမြောဖို့
ကောင်းပါတယ်" ဟု အလိုက်သင့် အော်ဟစ်
လိုက်လေတော့သည်။

ယုဟဲချန်းနှင့် အခြားသူများကို သောင်းကျန်းသူ
များက သတ်ဖြတ်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ရပေမည်။
သို့မဟုတ်ပါက ဝမ်ချန်အနေဖြင့် သူတို့တွင်
အပြစ်ရှိသည့်တိုင် တရားဝင် အထောက်အထား
မရှိဘဲ သတ်ဖြတ်ရန် မသင့်တော်ပေ။

ယဲ့ရှုန်းမင်း၏ စိတ်ထဲတွင် အစီအစဉ်တစ်ခု
ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

သူနှင့် ဝမ်ချန်တို့သည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြည့်

လိုက်ကြပြီး အဓိပ္ပာယ်ပါသော အပြုံးတစ်ခုကို
ဖလှယ်လိုက်ကြလေသည်။

ဝမ်ချန်က "ယောက္ခမကြီး... ကျန်တဲ့ ကိစ္စတွေ
ကိုတော့ တာဝန်ယူပေးပါတော့၊ ကျွန်တော်
ကတော့ သောင်းကျန်းသူတွေ အလစ်အငိုက်
လာမတိုက်နိုင်အောင် မြို့ရိုးကို ပြန်သွားပါဦး
မယ်" ဟု ပြောဆိုခဲ့သည်။

"ကောင်းပါပြီ" ဟု ယုံရုန်းမင်းက တွေဝေခြင်းမ
ရှိဘဲ သဘောတူလိုက်လေသည်။

ဤကဲ့သို့ ကြီးကျယ်လှသော အဖြစ်အပျက်မျိုး
ကို ချင်းအန်းခရိုင်၏ အကြီးအကဲဖြစ်လာသူ ယုံ
ရုန်းမင်းအနေဖြင့် မြို့၏ တည်ငြိမ်မှုအတွက်
ကိုယ်တိုင်ကိုင်တွယ်ရန် လိုအပ်ပေသည်။

မြို့ကို ကာကွယ်ရန်အတွက်မူ ထူးခြားသော

အစွမ်းအစရှိသည် ဝမ်းချန်ကို ယုံကြည်စွာ လွှဲအပ်
ထားခြင်းက အကောင်းဆုံး ရွေးချယ်မှုပင် ဖြစ်
ပေသည်။

ထိုကာလအတွင်း မြို့ရိုးပေါ်တွင် စောင့်ကြပ်နေ
စဉ် ဝမ်းချန်သည် သောင်းကျန်းသူ ထိပ်သီး ရာ
ပေါင်းများစွာကို ပစ်ခတ်နိုင်ခဲ့ပြီး စစ်သည်များ
စွာ၏ အသက်ကို ကယ်တင်နိုင်ခဲ့ပေရာ၊ သူ၏
ဂုဏ်သတင်းမှာ ယဲရှန်မင်းထက်ပင် လျော့နည်း
ခြင်း မရှိပေ။

ဝမ်းချန် မြို့ရိုးပေါ်သို့ ပြန်ရောက်သွားချိန်တွင် ယဲ
ရှန်မင်းသည်လည်း ရုံးတော်အတွင်းရှိ
လူအင်အားကို ပြန်လည်နေရာချထားပြီး
မြို့စောင့်တပ်အတွက် လိုအပ်သော ရိက္ခာများ
ထောက်ပံ့နိုင်ရန်နှင့် ယုဟဲချန်း၏ နောက်လိုက်

များကို ဖယ်ရှားရန် အားထုတ်လေတော့သည်။

ထိန်းချုပ်မှု အပြည့်အဝ ရရှိသွားသည့်အခါ သူ
သည် ကြေညာချက်တစ်စောင် ထုတ်ပြန်ပြီး
နောက် မြို့အတွင်းရှိ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော အိမ်
အချို့ကို ဝင်ရောက်စီးနင်းခဲ့လေသည်။

သူတို့အပေါ် တင်ထားသော အပြစ်မှာ 'ရန်သူ
နှင့် ပူးပေါင်း၍ ခရိုင်ဝန်မင်းကြီးကို လုပ်ကြံမှု'
ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ရုံးတော်အတွင်း၌ ချင်းအန်းခရိုင်၏ ထင်ရှားသူ
တစ်ဒါဇင်ကျော် သေဆုံးခဲ့သော်လည်း ယဲရှန်
မင်းသည် သူတို့အားလုံး၏ ပိုင်ဆိုင်မှုများကို
သိမ်းယူခြင်း မပြုဘဲ အချမ်းသာဆုံးသော အိမ်
များကိုသာ ရွေးချယ်ကာ ပြင်းထန်သော
အင်အားဖြင့် စီးနင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤလုပ်ရပ်မှာ ပထမဦးစွာ ဝမ်းချန်အပေါ်
သံသယကင်းရှင်းစေပြီး အထက်လူကြီးများထံ
တင်ပြရန်အတွက် ပိုမိုခိုင်လုံသော အကြောင်းပြ
ချက်ကို ရရှိစေပေသည်။

ဒုတိယအချက်မှာ သိမ်းဆည်းရမိသော ရိက္ခာ
နှင့် ရွှေငွေများက မြို့စောင့်တပ်ကို ရက်
အနည်းငယ် ထပ်မံ ထောက်ပံ့ပေးနိုင်မည် ဖြစ်
ပေသည်။

အမှန်စင်စစ် ထိုသို့ စီးနင်းရာမှ ရရှိသော
ပစ္စည်းပမာဏမှာ အတွေ့အကြုံများသော
ခရိုင်ဝန်မင်းကြီးကိုပင် အံ့အားသင့်စေခဲ့သည်။

ယခင်က သူသည် ထိုသူဌေးများမှာ ဆင်းရဲဒုက္ခ
ရောက်နေကြသဖြင့် ဝမ်းချန်ကို လုပ်ကြံရန်
သောင်းကျန်းသူများနှင့် ပူးပေါင်းခဲ့ကြသည်ဟု

ထင်မြင်ခဲ့မိသည်။

သို့ရာတွင် ထိုအိမ်အချို့မှ သိမ်းဆည်းရမိသော ဆန်စပါး၊ ရွှေ၊ ငွေနှင့် လက်နက်များမှာ ချင်း အန်းခရိုင်ကို နောက်ထပ် တစ်လ၊ နှစ်လခန့် ဆက်လက် ထိန်းထားနိုင်ရန် လုံလောက်နေပေ ရာ၊ ယဲရှန်မင်းသည် မျက်စိနီသွားရပြီး ပိုမို ရက်စက်စွာဖြင့် အိမ်နှစ်အိမ်ကို ထပ်မံ စီးနင်း လိုက်လေသည်။

မည်သို့သော ခုခံမှုကိုမဆို ပြင်းထန်စွာ နှိမ်နင်း ခဲ့ပေသည်။

ရက်အနည်းငယ်အတွင်း၌ ချင်းအန်းခရိုင် တစ် ခုလုံးမှာ ယဲရှန်မင်း၏ ထိန်းချုပ်မှုအောက်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ပြီး သောင်းကျန်းသူတပ်မတော် မှာလည်း တပ်ဆုတ်သွားခဲ့လေပြီ။

သူတို့အတွက် တပ်ဆုတ်ရန်မှတစ်ပါး အခြား
ရွေးချယ်စရာ မရှိပေ။ ဤသောင်းကျန်းသူ
တပ်သည် ချင်းအန်းခရိုင်ကို လဝက်ခန့် ဝိုင်းရံ
ထားခဲ့ပြီး အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ပြင်းထန်စွာ
တိုက်ခိုက်ခဲ့သော်လည်း မြို့စောင့်တပ်၏ ခုခံမှု
ကြောင့် အရှုံးဖြင့်သာ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။

သေဆုံးသူ ဦးရေမှာ နှစ်သောင်း၊ သုံးသောင်း
ခန့်အထိ ရှိခဲ့ပေသည်။

သောင်းကျန်းသူများမှာ အသက်တန်ဖိုး မရှိ
သော လယ်သမားများ ဖြစ်ကြသော်လည်း သူ
တို့၏ ထိပ်သီးတိုက်ခိုက်ရေးသမားများ ဆုံးရှုံးမှု
မှာ ကြီးမားလှပြီး စစ်သေနာပတိ ရှောင်ကျန်မှာ
လည်း မြို့အတွင်း၌ ပိတ်မိနေခဲ့သည်။

ထိုသို့သောအခြေအနေတွင် 'ဖျန်ထျန်းမင်း' လီ

ကျိုလီသည် မည်မျှပင် နာကျည်းဒေါသထွက်
နေပါစေ၊ ဆက်လက် တိုက်ခိုက်နေပါက သူတို့
ဘက်မှ ခံနိုင်ရည်မရှိသော ဆုံးရှုံးမှုများ ကြုံတွေ့
ရမည်ကို သိရှိသောကြောင့် တပ်ဆုတ်ကာ
အခြားခရိုင်တစ်ခုသို့ လှည့်၍ တိုက်ခိုက်ရန်
ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ခရိုင်မြို့အားလုံးသည် ချင်းအန်းခရိုင်ကဲ့သို့
တိုက်ခိုက်ရ ခက်ခဲလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

သောင်းကျန်းသူတပ်၏ နောက်ဆုံး
အရိပ်အယောင်များ လွင်ပြင်ကျယ်ကြီးထဲတွင်
ပျောက်ကွယ်သွားချိန်၌ မြို့ရိုးပေါ်ရှိ စစ်သည်
တော်များထံမှ မြေကြီးတုန်ဟည်းမတတ်
အောင်ပွဲခံသံများ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

လူအများမှာ ဝမ်းသာလွန်း၍ မျက်ရည်ကျခဲ့ကြ

ရသည်။ ဤအောင်ပွဲမှာ အလွန်ပင် ခဲယဉ်းစွာ
ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေရာ၊ အားလုံးက မြို့နှင့်အတူ
အသက်စွန့်ရမည်ဟု ယုံကြည်ထားခဲ့ကြ
သော်လည်း အောင်ပွဲမှာ ရုတ်တရက် ရောက်ရှိ
လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အချို့သော စစ်သည်တော်များမှာ အောင်ပွဲခံပြီး
နောက် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ လဲကျသွားခဲ့ပြီး
နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်သွားကာ မည်သည့်အခါမျှ
ပြန်လည်နိုးထမလာတော့ပေ။

နောက်ရက်များတွင် ချင်းအန်းခရိုင်အတွင်း၌
ဝမ်းနည်းပူဆွေးမှုများ ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့ပြီး
လမ်းကြားတိုင်း၌ ငိုကြွေးသံများ ပွဲတင်ထပ်နေခဲ့
သည်။

ဤခုခံကာကွယ်မှုအတွက် ချင်းအန်းခရိုင်၏

ပေးဆပ်မှုမှာ အလွန်ပင် ကြီးမားလှပေရာ၊
စစ်သည်နှင့် အရပ်သား နှစ်ထောင်ကျော်
သေဆုံးခဲ့ပြီး ဒဏ်ရာရရှိသူမှာ ထိုထက်မက
များပြားလှပေသည်။

နေအိမ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ဝမ်ချန်ကို
သူ၏ ဇနီးမယားများက လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ကြိုဆို
ကြလေသည်။

ယဲ့တိုက်သည် သူ၏ သိက္ခာကိုပင် ဂရုမစိုက်နိုင်
တော့ဘဲ ရှောင်ယွှီနှင့် လက်တွဲကာ ဝမ်ချန်ကို
သုံးရက်သုံးညတိုင်တိုင် တတွဲတွဲဖြင့် ရှိနေခဲ့ပြီး
ဝမ်ချန်အား ချစ်ခြင်းမေတ္တာများကြားတွင်
ပျော်မွေ့စေခဲ့လေတော့သတည်း။

***

အခန်း (၁၄၇၆)

လောကီစိတ်နှလုံးကို ပျိုးထောင်ခြင်း (၂၁)

*

ချင်းအန်းခရိုင်မြို့ကလေးသည် ရန်သူတို့လက်
သို့ ကျဆုံးခြင်းမရှိခဲ့သော်ငြားလည်း၊
သောင်းကျန်းသူတပ်မတော်၏ တိုက်ခိုက်
ဖျက်ဆီးမှုဒဏ်ကြောင့် ရရှိခဲ့သော
ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များမှာမူ ပြင်းထန်လွန်းလှ
တော့သည်။

လူဦးရေသောင်းနှင့်ချီရှိသော ထိုမြို့ကလေးဝယ်
လူရည်ချွန်လူကောင်းများစွာ ဆုံးရှုံးခဲ့ရပေရာ၊

ယဲ့ရှုန့်မင်းအနေဖြင့် ခရိုင်စောင့်တပ်ဖွဲ့တွင်
လိုအပ်နေသော အင်အားကို ဖြည့်တင်းရန်
အတွက် ကျေးလက်တောရွာများမှ သန်စွမ်း
သော အမျိုးသားများကို ဆင့်ခေါ်ကာ လေ့ကျင့်
ပေးခဲ့ရလေသည်။

နောက်တစ်ကြိမ် သောင်းကျန်းသူတို့၏
တိုက်ခိုက်မှုကို ကာကွယ်ရန်အတွက် ချင်းအန်း
ခရိုင်၏ စောင့်တပ်အင်အားကို လူခုနစ်ရာအထိ
တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းခဲ့ရချေသည်။

ကံကောင်းထောက်မစွာဖြင့် ယခင်က
သူဌေးသူကြွယ်များထံမှ သိမ်းဆည်းရမိထား
သော ရိက္ခာနှင့် ဥစ္စာပစ္စည်းများ ရှိနေခဲ့၍သာ ထို
မျှသောစစ်အင်အားကို ထောက်ပံ့နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်
ပေသည်။

ခရိုင်အတွင်းအပြင် အခြေအနေအရပ်ရပ်
တည်ငြိမ်သွားသောအခါ၌ ယုံရှုန့်မင်းသည်
ခရိုင်ဝန်မင်း ယုဟဲချန်းနှင့် မြို့မျက်နှာဖုံးအချို့
အသတ်ခံရသည့်အကြောင်းကို စီရင်စုမြို့တော်
သို့ အစီရင်ခံစာ ပေးပို့ခဲ့လေသည်။

ထိုသို့ ပေးပို့ပြီးနောက် နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင်
စီရင်စုမြို့မှ ခန့်အပ်လွှာနှင့် ဂုဏ်ပြုလွှာများ
ရောက်ရှိလာတော့သည်။

ယုံရှုန့်မင်းအား ချင်းအန်းခရိုင်၏ ခရိုင်ဝန်မင်း
အဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်ပြီး၊ ခရိုင်တစ်ခုလုံး၏ စစ်
ရေးနှင့် နိုင်ငံရေးအာဏာ အရပ်ရပ်ကို
ကိုင်းတွယ်စေခဲ့သည်။

ယင်းက ယုံရှုန့်မင်းအား ချင်းအန်းခရိုင်၏
ထိပ်သီးခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာစေရုံမျှမက၊

သူ၏အာဏာစက်မှာလည်း အနှိုင်းမဲ့ကြီးမား
သွားခဲ့လေပြီ။

အမှန်စင်စစ် စီရင်စုမြို့တော်အာဏာပိုင်တို့တွင်
အခြားရွေးချယ်စရာ လမ်းမရှိခဲ့ပေ။
သောင်းကျန်းသူတပ်မတော်မှာ စီရင်စုအတွင်း
အရပ်ရပ်၌ ဆူပူသောင်းကျန်းနေပြီး စီရင်စု
မြို့တော်၏ လုံခြုံရေးကိုပင် အကြိမ်ကြိမ်
ခြိမ်းခြောက်နေခဲ့ရာ၊ ထိုကဲ့သို့ ဘေးအန္တရာယ်
အလွန်ကြီးမားသော ခရိုင်သို့ မည်သူကမျှ
အရာရှိအဖြစ် မသွားလိုကြချေ။

ထို့ကြောင့်ပင် ယဲရှုန့်မင်းအား ရာထူးတိုးမြှင့်
ပေးကာ ချင်းအန်းခရိုင်၏ ကံကြမ္မာကို
သူ၏လက်ထဲသို့သာ အပ်နှင်းလိုက်ကြခြင်း ဖြစ်
ပေသည်။

စီရင်စုမှ မင်းစိုးရာဇာတို့အဖို့ မိမိတို့၏ ဘေး
ကင်းလုံခြုံရေးထက် အရေးကြီးသောအရာ မရှိခဲ့
ဘဲ၊ ခရိုင်ဝန်မင်း ယုဟဲချန်း အသတ်ခံရမှုအပေါ်
တွင်လည်း စုံစမ်းစစ်ဆေးလိုစိတ် အလျဉ်းမရှိကြ
ချေ။

အကျပ်အတည်းကာလတွင် လူတိုင်းမှာ မိမိ
ကိုယ်ကိုသာ ကာကွယ်နိုင်ရန် ကြိုးပမ်းနေကြရ
သည် မဟုတ်လော။

ခရိုင်ဝန်မင်းအသစ် ယဲရှုန်းမင်းသည်
ကြီးမားသော အာဏာကို ရရှိခဲ့သော်လည်း
စိတ်နှလုံးဝယ် ပျော်ရွှင်နိုင်ခြင်း မရှိသေးပေ။

သောင်းကျန်းသူများ ဆုတ်ခွာသွားသော်လည်း
မိုးခေါင်ရေရှားမှုဒဏ်မှာ လျော့ပါးသွားခြင်းမရှိ
ဘဲ ကုန်းကြောင်း၊ ရေကြောင်း ဆက်သွယ်ရေး

များမှာလည်း ပြတ်တောက်လုနီးပါး ဖြစ်နေ
သောကြောင့်ပင်။

ထိုထက် ပို၍ဆိုးသည်မှာ သောင်းကျန်းသူများ
က ချင်းရွှေမြစ် တစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ ရေတင်
စက်ယန္တရား ဆယ်ခုကျော်ကို ဖျက်ဆီးသွားခဲ့
သဖြင့် စပါးစိုက်ခင်းများစွာ ရေပြတ်လပ်ကာ
ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ယုံရန်မင်းမှာ ကျိန်ဆဲရင်းဖြင့်ပင် ရေတင်
စက်ယန္တရားများကို အမြန်ဆုံးပြန်လည်
တည်ဆောက်ကာ ကျန်ရှိနေသေးသော စိုက်ခင်း
များကို ကာကွယ်ရန် လူအင်အားစုစည်း၍
ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရလေတော့သည်။

ယင်းက သောင်းကျန်းသူများကို တိုက်ခိုက်ရ
သည်ထက်ပင် ပို၍ပင်ပန်းလှချေသည်။

"နှမြောစရာကောင်းလိုက်တဲ့ ကောင်းကင်ကြီး
ရယ်..."

ထိုနေ့တွင် ဝမ်းချန်နှင့် ယဲ့တိုက်တို့သည်
အုပ်ချုပ်ရေးရုံးသို့ ရောက်ရှိလာရာ၊ သမီးဖြစ်သူ
တိုက်ပေးသော အားဆေးရည်ကို သောက်ရင်း
ကျိန်ဆဲနေသော ယဲ့ရှုန့်မင်းကို တွေ့လိုက်ရ
သည်။

"မိုးက ခုထိ မရွာသေးဘူး။ ငါတို့အားလုံးကို
သေအောင် သတ်နေတာလား" ဟု သူက
ညည်းတွားနေလေသည်။

ရေတင်စက်ယန္တရားများကို အမြန်ဆုံးပြန်လည်
တည်ဆောက်ခဲ့သော်လည်း ချင်းရွှေမြစ်၏
ရေမျက်နှာပြင်မှာ သိသိသာသာ နိမ့်ဆင်းသွားခဲ့
သဖြင့် ရေတင်နိုင်စွမ်းမှာလည်း လျော့ကျသွားခဲ့

ရသည်။

ယခုနှစ် ချင်းအန်းခရိုင်၏ ဆန်စပါးအထွက်
နှုန်းမှာ ပုံမှန်ထက် သုံးပုံတစ်ပုံခန့်သာ ရှိနိုင်
တော့မည် ဖြစ်ပေရာ ယင်းက အလွန်ပင် စိုးရိမ်
ဖွယ်ရာ ကောင်းလှတော့သည်။

မိုးခေါင်မှုသာ ဆက်ဖြစ်နေဦးမည်ဆိုပါက
ဆောင်းဦးရိတ်သိမ်းချိန်တွင် ပုံမှန်အထွက်
နှုန်း၏ ဆယ်ပုံတစ်ပုံ၊ နှစ်ပုံခန့် ရရှိရန်ပင် ဘုရား
တနေရမည့် အခြေအနေ ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ပြင် ကုန်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းများမှာ
လည်း သောင်းကျန်းသူတို့ကြောင့် ပိတ်ဆို့နေ
သဖြင့် ချင်းအန်းခရိုင်တွင် ငွေကြေးရှိ
သော်လည်း အပြင်မှ ရိက္ခာဝယ်ယူရန် မဖြစ်နိုင်
တော့ဘဲ ပိတ်မိနေသည့်နှယ် ဖြစ်နေလေ

တော့သည်။

"သမက်တော်..."

ယဲ့ရှုန့်မင်းသည် သူ၏ပန်းကန်လုံးကို ချလိုက်ပြီး အားနာဟန်ဖြင့် "မင်းကို အကူအညီတစ်ခု တောင်းစရာရှိတယ်" ဟု ဆိုလာသည်။

သူသည် တောင်ပိုင်းမှ ရိက္ခာများ ဝယ်ယူရန် အတွက် ကုန်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းကို ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်လိုနေခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဒေသခံကုန်သည်များကိုသာ အားကိုးရန်မှာ မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် အစိုးရရုံးမှ ဦးဆောင်၍ ကုန်သွယ်ရေးအဖွဲ့တစ်ခု ဖွဲ့စည်းကာ ရိက္ခာ သွားရောက်ဝယ်ယူရန် သူက စီစဉ်လိုက်ခြင်း ပင်။

ထိုကုန်သွယ်ရေးအဖွဲ့ကို ဝမ်းချန်က ဦးဆောင်

ပေးစေလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

"ငါ့မှာ တခြားရွေးချယ်စရာ မရှိတော့လို့ပါ" ဟု
ယုံရန်မင်းက သက်ပြင်းချရင်း ဆိုရှာသည်။

"ခရိုင်ထဲမှာ ရှိတဲ့ ရိက္ခာက မြို့သူမြို့သား
သောင်းနဲ့ချီပြီး ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးမှုဒဏ်က
လွတ်အောင် မလောက်တော့ဘူး။ ရိက္ခာသာ
ဝယ်မလာနိုင်ရင် ဒီနှစ် ဒါမှမဟုတ် နောက်နှစ်မှာ
လူတွေအများကြီး သေကြလိမ့်မယ်။"

လက်ရှိအခြေအနေအရ ကုန်သွယ်ရေးအဖွဲ့ကို
ဦးဆောင်ရသည်မှာ အလွန်အန္တရာယ်များ
ကြောင်း သူ ကောင်းစွာသိပေသည်။ ခရီးက
လည်း ဝေးလွန်းလှသဖြင့် အသွားအပြန် တစ်လ၊
နှစ်လခန့် ကြာနိုင်ပြီး လမ်းခရီးတွင် မည်သည့်
အရာမဆို ဖြစ်ပျက်သွားနိုင်ပေသည်။

သို့သော် ယဲရှုန့်မင်းတွင် အခြားနည်းလမ်းမရှိ
တော့ချေ။ သူသည် ယခင်က စစ်ရေးကိုသာ
တာဝန်ယူခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ စီမံခန့်ခွဲရေး
ကိုပါ တာဝန်ယူရသောအခါမှ ချင်းအန်းခရိုင်၏
ကြီးမားလှသော ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို သိမြင်
လာရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဥပမာအားဖြင့် ခရိုင်၏ ရိက္ခာသိုလှောင်မှုမှာ
လိုအပ်သည့် ပမာဏ၏ သုံးပုံတစ်ပုံပင် မပြည့်
ဘဲ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ကျန်ရှိသော ရိက္ခာနှစ်ပုံမှာ မည်သည့်နေရာသို့
ရောက်သွားခဲ့သနည်း။

ယဲရှုန့်မင်းက စုံစမ်းစစ်ဆေးရန် ကြိုးပမ်း
သောအခါတွင် ဘဏ္ဍာရေးအရာရှိမှာ မိမိကိုယ်
ကိုရော၊ မိသားစုကိုပါ မီးရှို့သတ်သေသွားခဲ့လေ

သည်။

စာရင်းဇယား မှတ်တမ်းများလည်း ပြာဖြစ်ခဲ့ရ
ပြီ။ ခြစားမှုများစွာ ရှိနေကြောင်း ယုံရန်မင်း သိ
သော်လည်း အစိုးရရုံးကို ထပ်မံရှင်းလင်းရန်
အတွက် အချိန်မရတော့ပေ။

ထို့ကြောင့်လည်း အပြင်မှ ရိက္ခာဝယ်ယူခြင်း
ဖြင့်သာ ဤပြဿနာကို ဖြေရှင်းရန် မျှော်လင့်နေ
ရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

"အဖေ"

ယဲ့တိုက်မှာ အံ့အားသင့်သွားရသည်။
မိမိ၏အဖေက ဝမ်းချန်အား ထိုကဲ့သို့ အန္တရာယ်
တွင်းထဲသို့ အလျင်အမြန် တွန်းပို့လိမ့်မည်ဟု
သူမ မယုံကြည်နိုင်ဘဲ ရှိနေတော့သည်။

သူမသည် နူးညံ့သိမ်မွေ့သော သမီးလိမ္မာတစ်ဦး

ဖြစ်သော်လည်း ယခုအခါတွင်မူ ဒေါသကို မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ "အဖေ ဘယ်လိုလုပ် ဒီလိုလုပ် နိုင်ရတာလဲ" ဟု ဆိုမိလေသည်။

ယဲ့ရှုန့်မင်းမှာ ခါးသီးစွာ ပြုံးလိုက်ပြီး "တိုက်အာ... အဖေက ရက်စက်လွန်းလို့ မဟုတ်ပါဘူး... သက်ပြင်း" ဟုသာ ဆိုနိုင်တော့သည်။

သူသည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လွန်းလှသဖြင့် ဆံပင်များပင် ဖြူကုန်ပြီး ရုပ်ရည်မှာလည်း အိုမင်းရင့်ရော်နေပေရာ ယဲ့တိုက်မှာလည်း ဘာမှဆက်မပြောနိုင်တော့ချေ။

"ရပါတယ်"

ဝမ်ချန်က ဇနီးဖြစ်သူ၏လက်ကို ပုတ်ကာ နှစ်သိမ့်လိုက်ပြီး ယဲ့ရှုန့်မင်းအား "ဒါကို ကျွန်တော် တာဝန်ယူပွဲမယ်" ဟု ဆိုလိုက်လေ

သည်။

သူသည် ယုံတိုက်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ ဇနီးသည်၏ မိသားစုကံကြမ္မာကိုလည်း လက်ခံ ရမည်ဖြစ်ပြီး၊ ထိုထက်မက ချင်းအန်းခရိုင်ရှိ ပြည်သူလူထု၏ အသက်ပေါင်းများစွာနှင့်လည်း သက်ဆိုင်နေသည် မဟုတ်လော။

ယဲ့ရှန်မင်းမှာ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားပြီး "ဒါ ဆိုရင်တော့ အကောင်းဆုံးပဲ" ဟု ဆိုလာ တော့သည်။

ဝမ်ချန်၏ ကတိကို ရရှိပြီးနောက် ယဲ့ရှန်မင်း သည် ကြီးမားသော ကုန်သွယ်ရေးအဖွဲ့ကို အမြန် ဆုံး စုစည်းလေသည်။

ဘေးကင်းလုံခြုံရေးအတွက် လေ့ကျင့်ထား သော စောင့်တပ်စစ်သည် သုံးရာ၊ ကုန်တင်ယာဉ်

စောင့်များနှင့် အလုပ်သမားများစွာကိုလည်း
ထည့်သွင်းပေးခဲ့ရာ စုစုပေါင်း လူအင်အား ရှစ်
ရာကျော်အထိ ရှိခဲ့လေသည်။

ဤမျှသော လူအင်အားဖြင့်သာ အခြေခံ
လုံခြုံရေးကို စိတ်ချနိုင်မည်ဖြစ်ပြီး လူသောင်းနှင့်
ချီအတွက် လိုအပ်သော ရိက္ခာများကိုလည်း
သယ်ဆောင်နိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ခရိုင်အတွင်းရှိ မြည်းများနှင့် လှည်းများကို
လည်း သိမ်းယူ အသုံးပြုခဲ့ရလေသည်။

သုံးရက်အကြာတွင် ဝမ်းချန် ဦးဆောင်သော
ကုန်သွယ်ရေးအဖွဲ့သည် ချင်းအန်းခရိုင်မှ ထွက်
ခွာကာ ယွမ်ကျယ်စီရင်စုသို့ ဦးတည်ခဲ့ကြသည်။

မထွက်ခွာမီ ယုံတိုက်နှင့် အခြားသူများမှာ
အုပ်ချုပ်ရေးရုံးသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ကြလေ

သည်။ ယွမ်ကျယ်စီရင်စုမှာ ချန်ယိစီရင်စုနှင့် ကပ်လျက်ရှိပြီး၊ ရေအရင်းအမြစ် ပေါများလှပေရာ မိုးခေါင်သည့် ကာလတွင်ပင် စိုက်ပျိုးရေးအတွက် ရေလုံလောက်စွာ ရရှိနိုင်သော အရပ်ဖြစ်ပေသည်။

ယခင်နှစ်များက ချန်ယိစီရင်စုသည် ယွမ်ကျယ်စီရင်စုမှ ရိက္ခာများကို ရေကြောင်းမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူလေ့ရှိသော်လည်း၊ ယခုအခါ ချန်ယိစီရင်စုမှာ မိုးခေါင်မှုဒဏ်ကို ပြင်းထန်စွာ ခံနေရသဖြင့် မြစ်ချောင်းများ ခန်းခြောက်နေရုံမျှမက ရေလမ်းကြောင်းမှာလည်း သောင်းကျန်းသူတို့ ပိတ်ဆို့ထားသဖြင့် ကုန်းကြောင်းကိုသာ အသုံးပြုခဲ့ကြရလေသည်။

သောင်းကျန်းသူတပ်မတော်နှင့် မတွေ့ဆုံစေရန်

အတွက် ကုန်သွယ်ရေးအဖွဲ့သည် အနောက်ဘက်
သို့ ပတ်ကာ ခရီးနှင်ခဲ့ကြပြီး၊ တစ်လခွဲခန့်
ပင်ပန်းကြီးစွာ သွားလာခဲ့ရပြီးနောက် ယွမ်
ကျယ်စီရင်စုအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့သည်။

လမ်းခရီးမှာ အတော်အတန် အဆင်ပြေခဲ့ပြီး
သောင်းကျန်းသူများနှင့်လည်း မတွေ့ဆုံခဲ့ရပေ။
သို့သော် ယွမ်ကျယ်စီရင်စုသို့ ရောက်ရှိ
သောအခါ၌မူ အခြေအနေများမှာ စတင်
ပြောင်းလဲလာတော့သည်။

***